

Nachoem Wijnberg

HUIS

Gedicht

De Academische Boekengids 33, juni 2002, pp. 8.

De zitkamer van een meneer die aan stilte gewend is.

De gezichten van wie wil luisteren naar wat hij zegt
alsof ze in door henzelf verlaten huizen kijken,

vol bomen en wolken. Breng hem aan het huilen en klap in je handen.

Dit is het zevende gedicht in een serie van niet eerder gepubliceerd werk van Nederlandse dichters.